

Práce se zabývá včelařením jakožto činností, která může být přínosná nejen ve svém původním účelu, ale může sloužit lidem jako aktivita vedoucí k jejich psychologickému a sociálnímu rozvoji. Včely pak můžeme najít jako doplňkovou činnost v rámci sociálních farem, chráněných dílen, v psychiatrických léčebnách u nás i ve světě, v zahradách nemocnic i na střeších domů. Překvapivě je možné najít tento trend i u mladých lidí ve velkoměstech. Práce má za cíl ukázat tuto zemědělskou činnost ve světle sociální práce a díky popisu zajímavých realizací pojmenovat její výhody a nevýhody spolu s vlivem na chování a vnímání klientů. Včelaření se může stát v blízké budoucnosti jednou z běžných zooterapeutických metod, ovšemže se svou specifickou skupinou uživatelů. Tato skupina, její potřeby a požadavky jsou v textu diskutovány.